

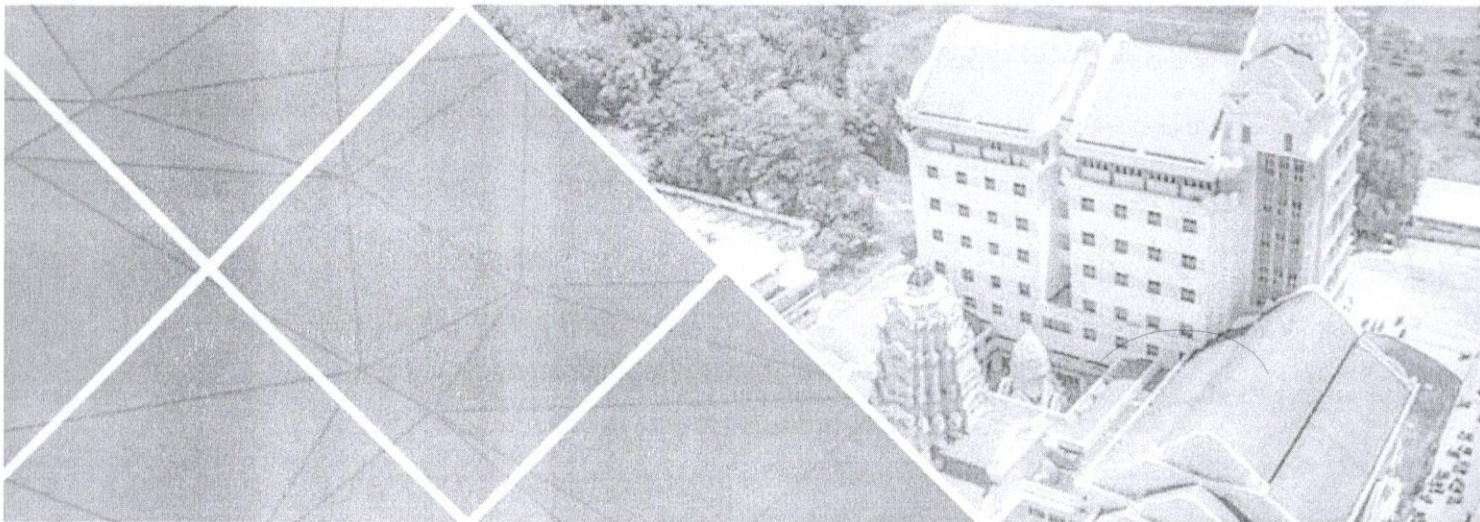

PROCEEDINGS

2nd HUNIC CONFERENCE 2019

การประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2
“ศาสตร์พระราชา สร้างนวัตกรรม นำการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

The 2nd National and International Conference on Humanities and Social Sciences
The King's Philosophy; An Innovation for Sustainable Local Development

Phone : 044-513369 Fax: 044-513369
Email: Human_Journal@hotmail.com
Website: hunic.sru.ac.th

สารอธิการบดี

การพัฒนาศักยภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และองค์กรระหว่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับสากล และการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนตามนโยบายและการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนของกระทรวงศึกษาธิการ โดยยึดหลักการประสานประโยชน์และความชำนาญซึ่งกันและกัน รวมถึงการให้ความสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการศึกษา ภาษา ศิลปวัฒนธรรม การวิจัย และการจัดกิจกรรมโครงการทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น การพัฒนาบุคลากร การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การศึกษาวิจัยเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ นำมาซึ่งการเอื้ออำนวยประโยชน์ทางการศึกษาต่อกันอย่างยั่งยืนและนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริการวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา รวมถึงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้บุคลากรไม่ว่าโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลายในด้านวิชาการดังนั้น การจัดประชุมวิชาการครั้งนี้จึงเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่มีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและงานวิจัย ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้จากการวิจัยที่มีคุณภาพ ไปสู่การพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการวิจัยและเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ที่จะพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเพื่อเป็นช่องทางในการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศในอนาคต จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2 ภายใต้หัวข้อ "ศาสตร์พระราชา สร้างนวัตกรรม นำการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน" ในระหว่างวันที่ 22-23 สิงหาคม 2562 ขึ้น

ในนามของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีความยินดี และขอชื่นชมคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่เล็งเห็นความสำคัญในการดำเนินงานโครงการในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดประชุมวิชาการจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน เพื่อจะได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ภาควิชาเครือข่ายขอขอบคุณเจ้าของผลงานวิชาการทุกผลงาน และขออำนวยพรให้คณะผู้จัดงานและผู้มีส่วนร่วมทุกท่านประสบแต่ความสุขความเจริญยิ่งขึ้น และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านจะได้รับประโยชน์ และพร้อมนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานเพื่อให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าสืบไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก โตสุรัตน์
ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สารคนบตีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การจัดประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติและนานาชาติครั้งนี้ เป็นโครงการที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้จัดขึ้นเป็น ครั้งที่ 2 ภายใต้หัวข้อ “ศาสตร์พระราช สร้างนวัตกรรม นำการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” เพื่อเป็นการเผยแพร่ส่งเสริมศักยภาพงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเครือข่ายทั่วประเทศ เป็นเวทีให้คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และนักวิจัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏและเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัยและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ซึ่งการจัดประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติในครั้งนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ร่วมกับภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏรวมถึงมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมถึงชุมชนบ้านหนองคันนา หมู่ 5 ตำบลตาเมียง อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ให้บริการวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ภายใต้โครงการยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ขับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ตามพระราชโบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขาวิชาในการตรวจอ่านประเมินผลงานในลักษณะของ Peer Review ดังนั้นบทความที่ตีพิมพ์ในเอกสารประชุมวิชาการนี้ จึงเป็นผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วทั้งสิ้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดประชุมวิชาการในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน เพื่อจะได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ องค์กรปาฐก ผู้นำเสนอผลงานวิจัย ภาคีเครือข่าย ทั้ง 38 แห่ง และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมทำให้การประชุมวิชาการครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

อาจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง
คนบตีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทบรรณาธิการ

ตามที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้จัดการประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2 (The 2nd National and International Conference on Humanities and Social Sciences : 2nd HUNIC Conference 2019) ภายใต้หัวข้อ “ศาสตร์พระราชานำการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 22-23 สิงหาคม 2562 ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อเปิดเวทีให้สถาบัน องค์กร นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปได้เข้าร่วมประชุมและนำเสนอเผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัย อีกทั้งได้ร่วมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ นวัตกรรมพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล ตามศาสตร์พระราชานั้น

ในการนี้ ได้มีผู้สนใจส่งบทความทางวิชาการและบทความวิจัยเพื่อนำเสนอเผยแพร่เป็นจำนวนมาก และทางกองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์หลักเกณฑ์การเสนอบทความ และคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์ของการจัดเวทีการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ โดยเสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความ (Peer Reviewers) ที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อยแล้ว ก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่ ทั้งนี้ กองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความที่ได้ผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับเนื้อหาของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ถือได้ว่าเป็นความโดดเด่นที่เน้นกระบวนการวิจัยที่เข้มข้น ซึ่งบทความโดยภาพรวมหลักเป็นการพัฒนาจากงานวิจัยที่ศึกษากรณีเฉพาะ (Case Study) ที่แต่ละบทความได้เน้นกระบวนการวิจัยเชิงลึกในหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบของการสร้างแบบสอบถาม สันทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ ประกอบกับบทความส่วนใหญ่ยังเป็นแสดงถึงการร่วมกันทำงานของผู้นิพนธ์ในลักษณะทีมงาน ทำให้บทความมีความละเอียดรอบคอบ ถี่ถ้วนในการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะได้อย่างสมบูรณ์ทั้งนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน
บรรณาธิการ

คณะบรรณาธิการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ มีกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.สารณี วรรณตรง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินนิตย์ ไสยโสภณ
อาจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

กองบรรณาธิการ:

อาจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
อาจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
อาจารย์คณินนิตย์ อริยะจุกันต์
อาจารย์ภาณุวัฒน์ พันธโคตร
อาจารย์ธิตีมา พจนะแก้ว
Prof. Dr.Musa Ilhan Cagirgan
Prof. Dr.Jibon Kumar Sharma Leihaothabam
Mrs.Joan Agdeppa
รองศาสตราจารย์ ดร.จินฉัตร ปะโคทั้ง
รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์สมหมาย ชินนาค
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส
อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุ่มแสง
อาจารย์ สุรศักดิ์ ชะมารัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Akdeniz University, Turkey
Manipur University, India
University of Manitoba, Canada
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรรองคุณภาพบทความวิจัยและบทความวิชาการระดับนานาชาติ (International Level)

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ อีร์ศาควัด
 ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
 ศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี
 Prof. Dr.Musa Ilhan Cagırgan
 Prof. Dr.Jibon Kumar Sharma Leihaothabam
 Prof. Paonam Gunindro Singh

Prof. Dr.B. Amutha

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
 รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร สอนศรี
 รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์
 รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
 รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ มีกุล
 รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
 รองศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ มูลสาร
 Assoc.Prof.Dr.Lourembam Surjit Singh

Asst. Prof.Dr. TR. Senthamarai

รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร โภคา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพรราช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คำภีรภาพ อินทะนู
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พิจันจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ทัมพวง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สิทธิธิตกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาสนะ เชิดชู
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินทิรา จารุจินด
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ โสวจัสมตากล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนม์นัฐชา กังวานศุภพันธ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 Akdeniz University, Turkey
 Manipur University, India
 Department of Manipuri, Manipur
 University, India
 SRM Institute of Science &
 Technology, India Manipur
 University, India
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยมหิดล
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 Deputy Registrar, Manipur
 University of Culture, Palace
 Compound, Imphal East
 SRM Institute of Science &
 Technology, India
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติพัทธ์ พัฒนฉัตรชัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ วงศ์อนุชิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัช สุทธิกุลสมบัติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัชพล สามารถ
 อาจารย์ ดร.พิสุทธิพงศ์ เอ็นดู

อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุมแสง
 อาจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงส์
 อาจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล
 อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ ร่วมพัฒนา
 อาจารย์ ดร.อำนาจ วัฒนกรสิริ
 อาจารย์ ดร.สิงห์คำ รักป่า
 อาจารย์ ดร.ณัฐสุรางค์ ปุคคละนันท์
 Dr. Cristian Olivo

Dr. Madhuri Gokhalc
 Dr. Himadri Sekhar Roy

Dr.L.Surjit Singh
 Dr. Fakhri Junaidi

Mr. Walter Pickering

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 วิทยาเขตสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยพะเยา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
 Systems and Technology
 Corporation, Taiwan
 Fergusson College, Pune
 Department of English, Shahjalal
 University of Science and
 Technology Sylhet
 Manipur University, India
 Brunei Shell Petroleum, Brunei
 Darussalam
 Cannada

**คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองคุณภาพบทความวิจัยและบทความวิชาการระดับชาติ
 (National Level) ภายนอกมหาวิทยาลัย (External Reviewers)**

ศาสตราจารย์ ดร.สุจิตต์ เพียรชอบ
 ศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด กิจจันทร์
 รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร สอนศรี
 รองศาสตราจารย์ ดร.จิณฉวีตร ปะโคทั้ง
 รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด
 รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
 รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
 รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ อีระพงษ์ธนากร
 รองศาสตราจารย์ ดร.สัมมนา มูลสาร
 รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก
 รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 ที่ปรึกษาอธิการบดี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 มหาวิทยาลัยมหิดล
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล
 รองศาสตราจารย์ ดร.พจน์ ไชยเสนา
 รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
 รองศาสตราจารย์ บุญยัง หมั่นดี
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ เสนารักษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา คำพุกกะ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กั้งแก้ว ปะติตั้งโช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญย์เสนอ ตรีวิเศษ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทศิริสิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรรณตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาตรี มหันตรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาณี เผือกบัวขาว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ด่านประดิษฐ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา ประสาร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล ภูมิโคกรักษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารภนา แซ่อึ้ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอกคราวัช พลโคตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทการ ปรีดาศักดิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัชพล สามารถ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพราช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร ถิมสุข
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุชา สุภิมารส สิงคเสลิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 นักวิชาการอิสระ
 มหาวิทยาลัยบูรพา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัช สุทธิกุลสมบัติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ วงศ์อนุชิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวน
 อาจารย์ ดร.เกริกไกร แก้วล้วน
 อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี
 อาจารย์ ดร.ฉัตรฤดี ศิริลำดวน
 อาจารย์ ดร.วราภรณ์ บุญเยี่ยม
 อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร
 อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุมแสง
 อาจารย์สุรศักดิ์ ชะมารัมย์
 อาจารย์สันติ ทิพนา
 อาจารย์อัจฉรา สนแรง
 อาจารย์เจียรระโน ไชยกาล เจริญ
 อาจารย์ ดร.จิรศักดิ์ บางท่าไม้

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 ศึกษานิเทศจังหวัดสุรินทร์
 มหาวิทยาลัยบูรพา
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ่วงดุลองคุณภาพบทความวิจัยและบทความวิชาการระดับชาติ
 (National Level) ภายในมหาวิทยาลัย (Internal Reviewers)

รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง
 รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา
 รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ชาญ ญ ลำปาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินนิตย์ ไสยโสภณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชินวงษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แชรรัมย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภางค์ นันทา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดับ เรียนประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุฑา สุภิमारส สิงคเสลิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ วัฒนกรศิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภรณ์ แก้วกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพาพรรณ พงศ์ผลาดิสัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา กิ่งจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณณรัตน์ พิงคานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพดี สีนมาก
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พะยอม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤช ปิ่นทอง
 อาจารย์ ดร.อัชราพร สุขทอง
 อาจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
 อาจารย์ ดร.ดำเกิง โถทอง
 อาจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ
 อาจารย์ ดร.ชาติรี เกษโพหนอง
 อาจารย์ ดร.จิรวรรณ อยู่เกษม
 อาจารย์ ดร.วสันต์ชัย กากแก้ว
 อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษาวดี
 อาจารย์ ดร.พนา จินดาศรี
 อาจารย์ ดร.พีรวัส อินทวิ
 อาจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน
 อาจารย์ ดร.ศิวาพร พัยคณันท์
 อาจารย์ ดร.อุดม หอมคำ
 อาจารย์ ดร.จ่านงค์ จันทร์เขียว
 อาจารย์ ดร.ณัฐสุรางค์ ปุคคะณันท์
 อาจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโสม
 อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
 อาจารย์ ดร.อลงกต เพชรศรีลูก
 อาจารย์ ดร.คุณภัทร ศรีศิลป์
 อาจารย์ ดร.วรรณระชัย ปฐมสิริวงศ์

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Review) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสองท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละ 1 ท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ เช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้อ่านให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

International Conference

No.	Humanities and Social Sciences(HU&SO-IC1)Room2 (Building 38 Floor 8Room38801)		
	Committee: Prof PaonamGunindro Singh Asst.Prof. Dr. ThawatSuttikulsombat. Asst.Prof. Dr. Chalongsukthong		
	Moderator: Dr. WiroteThongplew		
	Article Category	Article	Presenter's name
Oral Presentation			
August 22, 2019 (13.00-16.00)			
1	HU&SO-IC1	FAITHS AND BELIEFS OF THE MEETEIS OF MANIPUR REFLECTED IN THE LAI HARA OBA FESTIVAL	JamnongJunkhiew
2	HU&SO-IC2	NATA SANKIRTANA: A CULTURAL HERITAGE OF INDIA	M.Thoiba Singh
3	HU&SO-IC3	RITUAL SONGS AND HYMNS OF THE MEITEIS OF MANIPUR (INDIA)	MayanglambamDay aman Singh
4	HU&SO-IC4	GREEK CITY-STATES AND ANCIENT MANIPUR PRINCIPALITIES	PheiroijamSovaLuw ang
5	HU&SO-IC5	ORGANIZATION MANAGEMENT TO PRESERVE DHAMMA TEACHING MODEL OF THE BUDDHIST MONKS IN NORTHEAST THAILAND INFLUENCING THAI SOCIETY	Banchongsodadee
6	HU&SO-IC6	OBSERVATION HOME AND CHILDREN IN CONFLICT WITH LAW	Rajkumari Sujata Devi
7	HU&SO-IC7	STRATEGIC MARKETING: STP AND GROWTH	LaddaVatjanasarega gul
8	HU&SO-IC8	THAILAND'S CONSTITUTION AND ITS ENFORCEMENT: COMMUNITY ENVIRONMENTAL RIGHTS PROTECTION OF ETHNIC GROUPS	AscharaChinniyomp anich
9	HU&SO-IC9	THE RULING COUNTRY OF ASHOKA THE GREAT BY BUDDHA'S DHARMA	SomkuanYambubp ha
10	HU&SO-IC10	ประสิทธิผลการลดอุบัติเหตุทางถนนในห้วงเทศกาลสำคัญ ด้วยการตั้งด่านชุมชน "PRASAT MODEL 3ต+1" ในชุมชน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์	MaitreeToppae

Organization Management to Preserve Dhamma Teaching Model of the Buddhist Monks in Northeast Thailand Influencing Thai Society

Asst. Prof. Banchong sodadee¹ Dr.Thanarat Sa-ard-iam²
and Asst. Prof. Dr.Thanoo Srithong³

Abstract

The objectives of this research were to study the concept, model, and form of Dhamma teaching of Thai monastic organizations according to the guidelines of Luang Pu Man Bhuritto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho). It was a qualitative research. The research methodology was mainly focused on academic documents, field data and then analyzed, synthesized, interpreted, described, summarized and explained by the descriptive presentation. The results were found that the Buddhism development in India used the methods of teaching in forms of pilgrimage, temple, Mukhpatha (verbal recital), and educational institution with the organizational administration according to the functional structure. But the Thai Sangha used the method of Dhamma teaching in the forms of culture, traditions, ways of life, the burden of study (Gantha-dhura) and burden of insight development (Vipassana-dhura) with the organizational administration based on Dhamma and Vinaya under the state authority. Luang Poo Mun Bhuritto and Luang Por Cha Supaddho were very strict practitioners of the Dhamma disciplines. They used the models of teaching in forms of culture and tradition, itinerancy, and temple, emphasizing on Vipassana-dhura, arranging the physical context to harmonize with nature, clean forests, calmness, and pleasant place. Luang Poo Mun Bhuritto emphasized on the refinement of individuals. But Luang Por Cha Supaddho emphasized on the Sangha process, established a network system with Wat Nong Pa Phong as the center linking to local and international branches. The two Dhamma masters managed the organization based on the basis of the typical Dhamma and Vinaya under the framework of the Thai Sangha Act. For the forest temples in the network, they applied the teaching models according to their patterns to comply with modern times.

Keywords: Organization Management, Dhamma Teaching Model and Form, the Buddhist Monks in Northeast Thailand Influencing Thai Society

¹Department of Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya Surin Campus, E-mail: banchongmcsur@hotmail.com

²Department of Buddhist Studies, Mahachulalongkornrajavidyalaya Surin Campus, E-mail: thanarat.mcsur@gmail.com

³Department of English Teachings, Mahachulalongkornrajavidyalaya Surin Campus

Introduction

Since the ancient kingdom, the prosperity of Buddhism in Thai society was based on a parallel study model between the burden of study (Gantha-dhura) and burden of insight development (Vipassana-dhura). The Gantha-dhura was the main mission of the town-dwelling monk group (Gamavasi Order) and the Vipassana-dhura was the main mission of the forest-dwelling monk group (Arannavasi Order). Later in the reign of King Rama V of Rattanakosin, there was a reform of the Sangha Order in order to adjust itself to the modernization and to maintain independence such as Thai Sangha Act of Rattanakosin Era 121, and the management of Sangha Order education to comply with scientific guidelines. The emphasis on Gantha-dhura in line with modern sciences made Vipassana disappear from the monastic education curriculum as Phra Paisan Visalo viewed that "Although education for the Buddhist monks will have meditation (Kammattana), it is a study of the pure studies (Pariyatthi level), but the practices on mental meditation (Samatha-kammattana) and insight meditation (Vipassana-kammattana) were ignored, for it is not a subject that does not have a core to be examined". Those mentioned factors gradually deteriorated the traditional Buddhist paradigm. Since that time onwards, Vipassana-dhura which was the significant tool to cultivate and refine the people in the society began to lose meaning and disappeared from the capital city.

During the downfall of Samadhi-bhavana in the capital city, this mission was still popular in rural areas as far away as possible, especially the Sangha Order in the northeastern region of Wat Pa. The Wat Pa group had been building faith in the Buddhist followers from the town community to the urban city, which countering the current trend of Gantha-dhura (burden of study) that spread from the capital to the Sangha rural community. Wat Pa (the forest Temple), which has the most influence on Thai society, was Luang Pu Man Bhuritatto Bureau of Practice and the Phra Bhodhiyanthera Bureau (Luang Por Cha Suphatho). Luang, Pu Man was a teacher of Luang Por Cha. The pattern of management in the temples was in line with the nature of the forest. Therefore, these temples were known as Wat Pa (the forest Temple). The forests and nature were very important for this line of practitioners. Interesting issues were what style and method of teaching were used by both Isan Buddhist monks to bring achievement in teaching students and influencing many current societies. When those styles and methods came to their students who had adopted those styles and methods to experiment in teaching and practice, how much those styles and methods affected by Buddhist people. The researcher, therefore, was interested in studying and investigating how the organization management to maintain the style and method of teaching Dhamma of Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho). And when such patterns expanded their influences to other places, how much the organization management approach of Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) got the effective results to the Buddhist followers.

Research Objectives

1. to study the concept, model, and form of Dhamma teaching of Thai monastic organizations.
2. to study the concept, model, and form of Dhamma teaching of Thai monastic organizations according to the guidelines of Luang Pu Man Bhuritatto
3. to study the concept, model, and form of Dhamma teaching of Thai monastic organizations according to the guidelines of Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho)

Research Methods

The research has a scope of content, aimed at studying to study the concept, model of teaching methodology and management of Thai monastic organizations according to the Luang Pu Man Bhuritatto guidelines and according to the Luang Por Cha Suphatho guidelines. Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) in the northeast region of 4 places: Wat Pa Yotha Prasit, Wat Pa Banchaniang (Ban Khokmon), Wat Bhodhsri, Surin Province, Wat Pa Santidhamma Si Sa Ket Province. Scope of the group of contributor's main data using in-depth interviews with academics. The Leader of the Sangha and those operating within the office, a total of 20 persons. The scope of time conducting research studies during the year 2013-2017. Research methodology, combining research and documentation from the field by starting from studying and exploring initial data, analyzing, synthesizing concepts, theories related to research topics from documents such as Tipitaka Canons and its commentaries in Thai Version, research work, texts, etc., to be scrutinized as knowledge To lay out the conceptual framework for research Then collect data for both documents and the field By focusing on the form of teaching methodology and management of monastic organizations according to the Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) guidelines for information on the study of the three objectives Tools used in education Focus on the study of survey documents Participatory observation And interviewing key informants Through the process of checking the accuracy of the tools from experts In the collection of data, use a record card to collect data, documents that contain content about concepts, theories, policies, etc. Use observation notes and interview records. Collect field data. Define a group of key informants From the organization of the Thai Sangha, Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) who are academics, leaders of the organization, operating groups of 4 images / person, total of 20 persons by choosing a specific style After collecting data, documents and field data Conduct research data analysis by examining the accuracy, analysis, and synthesis of data links. Summarize and present the results of studies that are obtained from both documentary and field studies analyze the relationship between organizational management and teaching styles of the North Eastern monks who influence the trust of people in Thai society. Our focus is to

create value for the organization, management, and maintenance of the Dhamma teaching model of the Buddhist Sangha in Thailand, and writing research reports.

Research Results

Development of Buddhism in India can be organized in 4 forms of Dhamma teaching as follows: (1) the Dhamma pilgrimage pattern is a pilgrimage in various areas to seek experience and announce religion as evidence Bhikkhus ... you go on a pilgrimage for the benefit of many people to help the world for the benefit and happiness of gods and humans, do not go by the same two pictures (Vin.Mv. (Thai) 4/32/40). Such information reflects the life of a monk who has not been trapped in the place where (2) the temple form after King Bimbisara dedicated to Veluvanamahavihara as the First temple. Later, a wealthy Rajagaha City was born in faith and therefore built a temple dedicated to the Buddhist Order, as evidenced by the fact that Bhikkhu lived in the woods of the mountains, mountains, gorges, caves, forest caves, which inform the Lombok, etc. The Buddha allowed five types of dwelling (dwelling), the house of the cave. (Vin.Cv. (Thai) 7 / 294-5 / 89). From then on, the temple has developed in order. All activities within the temple are training and development activities. (3) The Mukhapatha (verbal recital) pattern occurred after the first Buddhist Council. The Buddhist Order (Sangha) was divided into rote memorization. Buddha-vacana (the Buddha teachings) is a group, as evidence that when the Vinayapitaka Council was completed ... assigned Upali ... Ananda ... Anuruddha ... accepting to tell their students to study and remember ... by organizing the Dhamma and Vinaya in parts to one faculty (Vin.Cv. (Thai)7/ Introduction). This series of information reflects the teachings of the Buddha in a systematic manner. Sathienphong Wannapok gives the view that Tipitaka was passed on by Mukhapatha (verbal recital) until reaching Sri Lanka in 450 BC. (Sathienphong Wannapok, 1999: 253) Mukhapatha (verbal recital) system is considered important for the development of Buddhism. (4) Educational institution model The King Asoka era Buddhism has steady growth and extensive expansion. The temple became a learning center and developed into an educational institution. As Ven. Phra Depvedee gives the view that the life of the Bhikkhu society much more with educational activities ... making education grow as an institution (Phra Depvedee, 1990: 16). Later, Buddhism flourished. The temple has developed into a Buddhist university, and it has a very prominent reputation, such as Nalanda University, Vallabhi University, Vikramsila University, etc. Laksana Cheerachandara talks about Nalanda University that Nalanda originally had a few temples built since the King Asoka period and has become more and more construction. Mahavihara in Gupta era, about the 10th century Buddhist era, Nalanda became the center of Buddhist studies since then ... is the greatest and best educational place that human beings have dreamed of (Laksana Cherachan, 2007: 166) All types of teaching methods and teaching methods Under the management of the organization "Sangha" according to the functional structure Which emphasizes that everyone is involved, responsible

for planning or setting goals, organizing the organization, personnel, administration and supervision, which is the norm in the management of the Buddhist Order in the next generation. Buddhism extends into the area of Southeast Asia from King Asoka era through the Pagan Dvaravadi Srivijaya Khmer civilization, continuously causing the Theravada Buddhism and Mahayana Buddhism to influence and influence the culture of the community in the Irawadi river region. Traces of archaeological evidence from the 8th century BC onwards. Later, the 18th century Theravada Buddhism flourished. As appearing in the Sukhothai Kingdom, Sri Satchanalai, Kamphaeng Phet, etc. The Sangha is organized into 2 forms, Gavavasi (the City Group) and Aranyavasi (the forest Group) (Phra Dhammapidok, 2004: 434). Gavavasi (the City Group) is a traditional Sangha focused on Gantha-dhura (burden of study). Aranyavasi (the forest group) is a new clan from Lanka focused on Vipassana-dhura (burden of insight development). Such traits continue until the early Rattanakosin period. The concept of teaching styles and methods in the mentioned era can be summarized in 3 aspects: (1) the form and method of teaching theology according to culture, tradition, way of life (2) forms and teaching methods of Gantha-dhura (burden of study) Educational institutions and (3) forms and methods of teaching Dharma meditation Pilgrimage Later in the middle of the Rattanakosin period There was a major reform in the reign of King Rama V, causing changes in the administration of the Sangha. Is centralized into the central power Gantha-dhura studies (burden of study) have been updated. The Pali system in this era is very prosperous and popular, while Vipassana-dhura (burden of insight development) has been removed from the modern monastic education system as Phra Paisal Visalo. Monks will have meditation. But it is a purely educational level A practical study, whether the meditation or meditation is cut off from the course ... because it is a subject that does not have the final examination (Phra Phaisan Visalo, 2003: 28). However Form and method of teaching Dharma Vipassana-dhura (burden of insight development) continues to be treated as a group of monks in the cities Such as Long Sang Pu, Sao Kantasilo, Luang Pu Man, Bhuritatto etc., dedicated to practicing meditation practice seriously Causing the Vipassana business to be restored to the present Patterns and methods of teaching Thai Buddhist monks from Sukhothai Proceeded under the framework of state power The highest power depends on the ruler in each state. As for the current Thai clergy administration model that appears clearly after the reforms of the Bangkok era 121 in the year 1902, there is a centralized power center. Create unity for the clergy The Sangha Association is the highest organization of the Thai Sangha. Is the organization of the organization according to the power structure is to give power to the primate of the Sangha, hierarchical supervisors as current? Luang Pu Man Bhuritatto is Phra Supathipanno (the good practitioner) who has a serious and devout character, Vipassanacariya (Vipassana Master) with high Bhumicitta (mind state) Bhumi-citta (Consciousness state), is a scribe who displays a sermon, elaborate and profound dedication to teaching as Ven. Phra Upaligunupamacayara (Chan Siricando praises He strongly expressed the fairness Whoever can find it is difficult. And

show the dharma as Muttodaya is the state of Liberation ... He preached in what we trampled on - came here ... and with the intricacies of the mysterious Dhamma. He is a really sacred monk. (The Pra Sa-Ngob Manassanto Foundation, 2014: 69) Luang Pu Man Bhuritatto lived during the transition from traditional to modern, which has a change in religion, philosophy, economy, politics, and society, especially the reform of the Bangkok era 121, to centralize the power into the center, affecting the monks, both positive and negative. Luang Pu Man Bhuritatto, in addition to not being in the powerhouse Leading the disciples to practice, refine, practice, follow the path, and enlightenment for a long time For liberation on the basis of the discipline Until the manifestation of the truth And then brought the Dharma that was fine, produced many excellent students Although sometimes being pressured by the Supreme Court But he was firmly committed to the Buddhist ideology Not obsessed with the changing trends of the era Patterns and methods of teaching of Luang Pu Man Bhuritatto can be classified into 3 types: (1) Pilgrimage pattern Is the pilgrimage to various places along the river, mountain, forest, cave, secret place, etc., like a mobile classroom where students follow the study, seek for the Dharma experience together Lung Pu Tul Adulo gives information that ... never conceived or initiated anyone to create Wat at all There are only passers-by When he saw that the forest was suitable, he was with the ... Will create a little cubicle Establish a temporary pavilion (Damrongkiat Arthan, 2003: 66) (2) Wat Pa (Forest Temple) pattern of work. His life was settled for 5 years after he taught the students at Wat Pa Bhuridatthathiravasa by adjusting the context of the temple to be a religious place. Suitable for prayer Stir up faith Hold strict discipline Spiritual training uses methods of meditation and meditation. "Buddho" is the main (3) form of culture, tradition It teaches the Dharma according to the way of life and daily activities, such as alms, sweeps the chedi courtyard, preaches the Dharma, merit-making activities on important days in Buddhism, etc. The forms and methods of teaching all the above mentioned Under the organization management That is based on the Dhamma and Vinaya as the core Such characteristics are the model for the organization management. Wat Pa (the forest Monastery) เช่น Wat Pa Yothaprasit, Wat Pa Banchaniang (Pa Kogmon) etc., which organized the Physical structure condition with cleanness, shady naturally Commenting on the role and value of the forest temples that the Forest Temple, Luang Pu Man, Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) are able to meet the needs of villagers until the intellectual level. In which monks live with different communities of Sangha (Buddhist Order), some groups that can respond only to urban communities or intellectuals Inaccessible to villagers. Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) is the royal practice of Luang Pu Man Bhuritatto, filled with Bhumi-dhamma (Dhamma state). Bhumi-pañña (wisdom state) is the Dhammacaraya (the Dhamma Master) that has the ability to teach and teach. Producing disciples, both Thai and foreigners who have quality and play a large role in Thai society. He had a simple but serious attitude. As the pupil said about his personality Able-bodied ... a serious person, little, hard work, thin, dull, agile, and with great patience ...when experienced

through age ... become a warm and friendly Luang Por Full of kindness and humor (Phra Bhodhiyanthera, 2001: 97). The format and method of teaching of Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) can be classified into 2 types (1) patterns and methods of teaching the Dhamma according to culture, tradition, way of life Is a method of teaching according to the rules, traditions, daily ways of life, such as alms, preaching, teaching activities, merit activities, etc. and is more stringent during the Buddhist lent and Buddhist important days. (2) Forms and teaching methods Vipassana-dhura (burden of insight development) and pilgrimage. He emphasized serious training in the office, by organizing the physical structure, clean, shady, and peaceful and quiets a wild nature suitable for praying supportive practice. The pattern of monks is based on strict discipline. Provide freedom in deep mental training. Because it is considered a method if it can reach the goal is to release it in the correct way another important thing, you focus on reading your mind rather than reading. Because, the Dhamma is at the core of mind, not at the letter. (Phra Bhodhiyanthera, 2001: 312). There is an occasional practice of pilgrimage to experience. The format and method of the Dhamma teaching of Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) operates under the organization management based on the discipline Hidden in the management system of the Sangha association can expand branches effectively, which does not affect the main religious organization in any way whether it is planning or goals, organization, work, personnel, supervision, and supervision, which is organized in the form of a unified and effective committee Until the extension of Nong Pa Phong branch was extensive Systematically linking the organization network both domestically and internationally Is a good indicator of corporate management standards such as process is a guideline for the temple in the branch, whether it is Wat Pa (the forest Monastery), Santidham (Branch 18), Wat Pho Sri (Branch 170) or other branch temples, which is organized in the context of the temple is a natural forest, peaceful, quiet, suitable for praying under the background of the discipline (Vinaya).

Research Discussion

The results of the research study on the title “organizational management to preserve Dhamma teaching model of the Buddhist monks in northeast Thailand influencing Thai society” has found that; Firstly, in the Buddha era, there is a characteristic of organizational management according to the functional structure, share responsibility, distribute to all sectors to participate, as the base for the style and method of teaching pilgrimages, monasteries (Aram), temples (Wat), a dwelling-place (Vihara), a great dwelling-place (Mahavihara), and institutions, in the verbal recital (Mukhapatha) model and educational institution model. For the administrative structure and teaching styles of the Thai Buddhist monks were different from the Buddha era, because of the development of Buddhism in the past was mixed with the local culture, and have to manage the monastic organizations under state power. Therefore, from this point, the management of the Thai monastic organization was changed

according to the structure of the state. On the period of the administration of the state, the Sangha Order was based on the ruler. Later, when the state developed into a country, the Sangha has a form of administration according to the Sangha Act, which regulated by the state. Therefore, the styles and methods of teachings the Dhamma will also be changed according to age. It can be seen that in ancient times, the burden of study system (Gantha-dhura) and burden of insight development (Vipassana-dhura) received patronage to grow together. When entering modern times, the burden of study system (Gantha-dhura) has gained popularity and is more stable. But in the present system, the burden of insight development (Vipassana-dhura) became very popular, while at the present, the burden of study system (Gantha-dhura) is clearly deteriorating.

Luang Pu Man Bhuritatto is a Buddhist monk, who was the Dhamma practitioner, the meditation master (Phravipassanacaraya), and the Dhamma master (Phradhammacaraya) in seriously, and most respected by the general public and there were many documentaries works from the collection of his disciples and there were so many his talented disciples, such as Luang Pu Dul Atulo, Lung Pu Singha Khantayagamo, Lung Por Viriyung Sirindharo, Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho, etc.). The organizations based on strict discipline. For the distinctive style and method of teaching of him is the pilgrimage (Dhutanga), and the Wat Pa (the forest monastery), which is the model or norm for Wat Pa (the forest monastery) at present. Wat Pa Yodhaprasit and Wat Pa Banchaniang (Pa Kogmon) based on the management of the Luang Pu Man Bhuritatto, and under the Thai Sangha Act able to meet basic religious needs, and encouraged the faith (Saddha) among people. But, obviously, both masteries have different teaching methods and organizational management methods, different from the model. This is due to the change to the modern world, i.e., living in ancient times, having limitations in terms of 4 factors, struggling and striving to survive, so necessary to become accustomed to difficulties. But when modern science has changed. The world from such physical limitations to all aspects of comfort. The capitalist economy makes human beings abundantly consumed. Therefore, the training of traditional lifestyles is less necessary. Such factors result in a decrease in interest in the practice. If not suffering a little life or really want to experience a deep mental level of a few people invest in betting by making life difficult. Most practice offices, therefore, manage the organization. Relaxed the form and method of teaching the Dhamma to be appropriate to meet basic needs at the community level is cultivating and preserving the basis of practice, and to create motivation for meditation practice, and to be forwarded to the bureau of strict compliance with deep details. Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) as the noble disciples (Phrasupatipanno), Vipassana meditation Master (Phravipassanajariya), and the Dhamma Master (Phradhammacariya) that creates warmth for many disciples. Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) has papers and produce students. Both Thai and foreigners with a lot of knowledge, such as Luang Por Sri Siriyano, Ven. Phra Rajabhavanavikrom, Ven. Phra Rajasumedhacarya, Phra Bhavanavidesa,

Phra Ajahn Jayasaso, etc. Phra Por Bhodhiyanthera Organization according to the structure of the Thai Sangha Act on the basis of implicit focusing on the methods of Sangha (the Buddhist Order), creating a network to connect branches both in Thailand and abroad. His distinctive style and method of teaching are focused on Vipassana-dhura (burden of insight development) within the office. By organizing the physical structure in harmony with the cleanness, quiet, forest nature, Viveka (seclusion) is a place of religion suitable for prayer supportive practice strictly in the discipline. Ven. Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) applied to suit the times until being faithful of the people in general, will see that the common characteristics in the organization management and teaching methods/methods of Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) is the management of the organization using the principles of discipline (Vinaya) as the core. But, for the format/method of teaching based on Sila (morality), Samadhi (concentration), Pañña (wisdom). It can say that, for the Sila (morality) level, it determined on the physical structure to be natural, quite, peace, cleanness without interference, set strict rules and regulations according to Vinaya (Discipline), emphasizing the harmony of the Sangha. For the Samadhi (concentration) level, it conducted the various practices such as, the proper behavior toward teachers (Acariyavatta), the rule for austere penance (Sallekha-dhamma), observance of austere practices (Duthanga-vatta), etc., which supports the deep level of mental practice and enhance the effectiveness of practice. For the wisdom (Pañña) level, it is listening to the truthfully suggested, admonition (Ovada), the Dhamma preaching of the master in the intricate details and practicing insight meditation (Vipassana) until attain enlightened. They can get to know the answer by themselves for the liberation of release.

The results of this research are consistent with the research on the title “The study of patterns and values of the reasons for teaching the Dhamma of the North Eastern monks who influenced the faith of the people” of the researcher in the year 2012, which was found that the Kammatthana practices have been practiced since the Buddha era. Later, the post-Buddha era occurred with the pattern burden of insight development (Vipassana-dhura) parallel with the burden of study (Gantha-dhura). The Dhamma practice in Thailand became apparent since the Sukhothai period, with the forest-dwelling monk group (Aranyavasi), which focus on the burden of insight development, as for the town dwelling monk group (Gamavasi) focusing on the burden of study. At the later middle of the Ratanakosin period, there are many meditation centers, such as Bhavana-buddha's stylishness, Pong Nor Yub, Nor's Stylishness, etc. The Dhamma practice monastery in the Wat Pa (the forest monastery) developed from Lunga Pu Sao Kantasilo with Luang Pu Man Bhuritatto with starting from the ascetic practices (Dutanga) for practicing the Dhamma in the forest. From this point, the pattern of Wat Pa (the forest Monastery) started to enlargement and widespread. Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho), the disciple of Luan Pu man, took the approach of Wat Pa (the forest Monastery) to develop himself and his disciple along with the managing of Wat Nong

Pah Pong to be the model of the Wat Pa (the forest Monastery), that is of high standard and important characteristics of the Wat Pa (the forest monastery) suitable for meditation practice which emphasizes the natural surroundings and harmony with the nature, acting on their own, concentrated on simple rules and practices on the Dhamma and Vinaya (Discourse and Discipline) to attained the Dhamma according to Buddhist ideology. At present, the Wat Pa (the forest monastery), according to the Luang Pu Man guidelines and Luang Por Cha, is a reliable source of general society both domestically and internationally. Some important findings from this research are the management of Thai mainstream monastic organizations with the flexibility to apply to the affairs of the country, while the Buddhist Sangha Order, who had followed Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) used the Dhamma and Vinaya (Discourse and Discipline) principles as an apparatus for the management of monastic organizations and develop a branch networks to ensure strong and security.

Research Suggestions

The Government and the Sangha Supreme Council (Mahatherasamagama) can bring research results. Is a database of policy formulation about the administrative structure of the Thai Sangha that is currently experiencing a lot of problems by applying organizational management information as a basis for considering the restructuring of Sangha organization structure according to the functional structure on the foundation of Dhamma and Vinaya (Discourses and disciplines), instead of the power structure based on the state system, and bring information about the style and teaching methodology which has been very successful of Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho) in order to have a positive effect on the development of Buddhism and the nation. The result of this research is interesting in the future. Thai society will find Vipassana's Master, which specializes in insight meditation (Vipassana-kammattana). How can profoundly teach the virtues of Luang Pu Man Bhuritatto and Phra Bhodhiyanthera (Luang Por Cha Suphatho)? Vipassana praying as far as it is today. It is very sufficient to meet the needs of contemporary and future societies. These issues should continue to be studied.

References

- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1996). **Thai Tripitaka MahaChulalongkornRatchawitthayalai Edition**. Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Press.
- Damrongkiat Arthan. (2014). **Phuttho**. Bangkok: Paiboon Offset Company Limited.
- Phra Phaisan Visalo. (2003). **Thai Buddhism in the future Trends and exit from crisis**, 2nd Edition. Bangkok: Sodsri-Saritwong Foundation.
- Phra Bhodhiyanthera (Cha Suphat Tho). (2001). **Upalamaanee**, Bangkok: Thammasapha.

- Phra Depvedi (Prayut Piyotto). (1990). **Buddhism and education in the past.**
 Bangkok : Mahachulalongkorn Royal College.
- Phra Dhammapidok (P.A. Payutto). (2004). **Chirikbun Chariktham.** 9th edition.
 Bangkok: Pim Suay Company Limited.
- The PraSa-Ngob Manassanto Foundation. (2014). **History of Phra Ubalee
 Kunupamajarn (Chan Sirichanto).** Bangkok : Company Amarin Printing and
 Publishing Public Company Limited.
- Lakhana Cherachan. (2007). **according to the Buddha's footprint.** 7th edition Bangkok: Amarin
 Printing and Publishing Company Limited.
- Sathienphong Wannapok, (1999). "How to study and research the Tripitaka".
 in **collecting diamonds from the scriptures of the Tripitaka.**
 Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya press.
- Ajarn Pramuan Pengchan.** (2018 June 24). an independent academic. Interview.